

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: سوندوس عاصم
برگردان: م. قربانی
19 نومبر 2024

چرا بیش از ۵۰۰ محقق معتقدند اسرائیل باید از سازمان ملل متحد اخراج شود؟

در نامه مشترکی استدلال شده است که مجمع عمومی سازمان ملل متحد باید عضویت اسرائیل را به حالت تعلیق درآورد، همان طور که با افریقای جنوبی در سال ۱۹۷۴ رفتار کرد.

بیش از ۵۰۰ محقق و کارشناس حقوق بین الملل، روابط بین الملل، مطالعات جنگ، مطالعات سیاسی و نسل کشی، از مجمع عمومی سازمان ملل متحد و کشورهای عضو آن خواسته اند تا اسرائیل را از این مجمع اخراج کنند. مجمع عمومی سازمان ملل متحد، افریقای جنوبی آپارتاید را در سال ۱۹۷۴ تا زمان گذار به دموکراسی به حالت تعلیق درآورد. محققان استدلال می کنند که با توجه به بی اعتنائی مداوم رژیم اسرائیل به قوانین بین المللی در بیش از هفت دهه، از جمله موارد نقض منشور سازمان ملل متحد، قطعنامه های شورای امنیت و دستورات دیوان بین المللی دادگستری، دلیل قوی تری برای تعلیق این رژیم وجود دارد.

امضاءکنندگان در نامه مشترکی که با میدل ایست آی به اشتراک گذاشتند، طیف وسیعی از اقداماتی را که از هنگام تأسیس این کشور در سال ۱۹۴۸ از طرف دولت اسرائیل انجام شده و مغایر با قوانین بین المللی بوده است، فهرست کردند. در این نامه آمده است که اسرائیل در طول تاریخ خود قطعنامه های مجمع عمومی را مورد «اهانیت و تحقیر» قرار داده است.

این موارد شامل نقض قطعنامه ۱۹۴ (۱۱۱) از سوی اسرائیل، تضمین حقوق بازگشت فلسطینیان، و قطعنامه ۱۸۱ (۱۱) ۱۹۴۷ است که حاکمیت دولت فلسطین را تضمین می کند. بر اساس قطعنامه ۲۷۳ (۱۱) ۱۹۷۴، این دو قطعنامه به عنوان شرایط پذیرش اسرائیل در سازمان ملل متحد در نظر گرفته شد.

علاوه بر این، اسرائیل پیوسته قطعنامه های قانونی الزام آور شورای امنیت سازمان ملل، از جمله قطعنامه های مربوط به غزه را از ۷ اکتوبر ۲۰۲۳، تا به حال نقض کرده است، این به فهرست قطعنامه های شورای امنیت که از سوی اسرائیل نقض شده است، می افزاید که عمدتاً مربوط به اشغال غیرقانونی سرزمین های فلسطینی است.

به گفته محققان، یک چنین بی توجهی به قطعنامه های شورای امنیت به منزله نقض آشکار ماده ۲۵ منشور سازمان ملل است که اخراج از سازمان ملل را تضمین می کند. بر اساس ماده ۶ منشور سازمان ملل، مجمع عمومی این

اختیار را دارد که یک کشور عضو سازمان ملل را، در صورتی که دولت اصول مندرج در منشور را «به طور مداوم نقض کرده باشد»، بنا بر توصیه شورای امنیت اخراج کند. محققان می‌افزایند که اسرائیل همچنین نظرات حقوقی معتبر از سوی **دیوان بین‌المللی دادگستری** را نادیده گرفته است، که با نظر مشورتی در سال ۲۰۰۴ آغاز شد و از اسرائیل خواست که به حق تعیین سرنوشت مردم فلسطین احترام بگذارد، و بار دیگر در جولای ۲۰۲۴ بر غیرقانونی بودن اشغال و الحاق سرزمین‌های فلسطینی تأکید کرد.

مریم جمشیدی، استاد حقوق دانشگاه کلرادو که یکی از امضاءکنندگان این نامه است، به میدل ایست آی گفت: «پرونده حقوقی تعلیق اسرائیل از مجمع عمومی، حتی قوی‌تر از افریقای جنوبی است. اسرائیل نه تنها حق تعیین سرنوشت مردم فلسطین را برای چندین دهه، از جمله از طریق ارتکاب جنایت آپارتاید نقض کرده است، بلکه دیوان بین‌المللی دادگستری نیز به صراحت اعلام کرده است که مجمع عمومی و کشورهای عضو آن باید به این مواد رسیدگی کنند.»

اسرائیل علاوه بر نقض تعهدات حقوقی بین‌المللی، به نقض حمایت‌های مقرر شده برای نهادهای سازمان ملل و نیروهای حافظ صلح سازمان ملل نیز متهم است.

این‌ها شامل ممنوعیت سازمان امدادسانی سازمان ملل برای فلسطینیان، آنروا (Unrwa)، و نیز کشتن کارکنان سازمان ملل در غزه، حمله به نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در لبنان، اعلام دبیرکل سازمان ملل متحد به عنوان شخص نامطلوب و ممنوعیت ورود گزارشگران ویژه سازمان ملل از سال ۲۰۰۸ به فلسطین اشغالی می‌شود.

نظام حقوقی بین‌المللی در خطر است

اسرائیل در دیوان بین‌المللی دادگستری با عنوان اتهام نقض کنوانسیون نسل‌کشی ۱۹۴۸، در پرونده‌ای که از طرف افریقای جنوبی در دسمبر (۲۰۲۳) در ارتباط با تهاجم مداوم اسرائیل به غزه مطرح شد، مواجه است. این شکایت اسرائیل را متهم به ارتکاب اقداماتی با هدف نابودی کلی یا جزئی فلسطینی‌ها می‌کند که به عنوان یک گروه ملی، نژادی و قومی تعریف شده اند. اسرائیل همچنین متهم است که در جلوگیری یا مجازات چنین اعمالی قصور ورزیده است.

«مورد اخراج دولت اسرائیل به دلیل نداشتن نمایندگی به همان اندازه قوی است که در مورد افریقای جنوبی وجود داشت، اگر نه قوی‌تر»

نامه‌ای به مجمع عمومی سازمان ملل متحد

این اعمال شامل چه مواردی می‌شوند؟ قتل، ایجاد آسیب جدی جسمی و روانی؛ اخراج و جابه‌جایی جمعی؛ محرومیت از غذا، آب، سرپناه، لباس، بهداشت و کمک‌های پزشکی کافی.

در ۲۶ جنوری، دیوان بین‌المللی دادگستری اعلام کرد که این احتمال وجود دارد که اسرائیل کنوانسیون نسل‌کشی را نقض کرده باشد. به عنوان یک اقدام اضطراری، به اسرائیل دستور داد تا اطمینان حاصل کند که ارتش اسرائیل از اقدامات نسل‌کشی علیه فلسطینیان خودداری کند. اما این یورش بی‌وقفه ادامه یافت و طی سال گذشته بیش از ۴۳۰۰۰ فلسطینی کشته شدند که حدود ۷۰ درصد آن‌ها زن و کودک بودند.

پس از درخواست‌های افریقای جنوبی، دادگاه متعاقباً در ۲۸ مارچ و ۲۴ ماه مه دستورات موقت الزام‌آور قانونی صادر کرد که از اسرائیل خواسته شد تا حمله خود به رفح در جنوب غزه را متوقف کند و از ارسال بلا مانع کمک‌های بشردوستانه به فلسطینیان اطمینان حاصل کند.

دیوان بین‌المللی دادگستری در دستور ماه مه خود همچنین به اسرائیل دستور داد تا اطمینان حاصل کند که بازرسان سازمان ملل بتوانند برای تحقیق درباره ادعاهای نسل‌کشی وارد غزه شوند.

اما اسرائیل از دستورات دیوان سرپیچی کرده است. دیوان بین‌المللی دادگستری به عنوان بخشی از تصمیمات خود در ماه مارچ و مه گزارش داد که وضعیت غزه بدتر شده است و اسرائیل به دستورات خود در جنوری پایبند نبوده است.

دادستان دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) همچنین به دنبال خواستار صدور حکم بازداشت برای بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و یوآو گالانت، وزیر دفاع پیشین اسرائیل به اتهام جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت در درگیری‌های کنونی، شده است.

اما با گذشت بیش از پنج ماه از درخواست دادستان، این پرونده همچنان باقی مانده و حکم بازداشت هنوز صادر نشده است. اسرائیل قانونی بودن حکم بازداشت را زیر سؤال برده و گفته است که باید خودش برای جنایات ادعائی تحقیق کند.

کارشناسان در نامه خود هشدار دادند که شدت نقض قوانین بین‌المللی از سوی اسرائیل و ادامه معافیت از مجازات آن، تهدیدی برای نظام حقوقی بین‌المللی است.

این نظر کارشناسان سازمان ملل را در ماه اکتوبر تقویت می‌کند که در مورد فروپاشی سیستم چندجانبه بین‌المللی در نتیجه ناکامی جامعه بین‌المللی در پاسخگویی اسرائیل به «نسل‌کشی، پاکسازی قومی و مجازات دسته‌جمعی» ابراز نگرانی کردند.

محققان گفتند: «با صلاحیت مجمع برای تأیید اعتبارنامه‌های هیأت‌های کشورهای عضو، مجمع عمومی و کشورهای عضو آن می‌توانند و باید بدون تأخیر با برکناری دولت اسرائیل از مجمع، در هر دو جبهه - حق مردم فلسطین برای تعیین سرنوشت و یکپارچگی نظام حقوقی بین‌المللی - اقدامات معناداری انجام دهند.» در سال ۱۹۷۴، تصمیم به تعلیق اعتبارنامه افریقای جنوبی بر اساس ناتوانی آن در نمایندگی جمعیت بومی سیاه پوست بود.

بر اساس این نامه، تصمیم سازمان ملل در مورد افریقای جنوبی «به طور ضمنی مبتنی بر حق تعیین سرنوشت است، که به دلیل ماهیت آپارتاید، از جمعیت سیاه‌پوست این کشور صلب شده بود.»

به گفته محققان، همان‌طور که در نظر مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری در ۱۹ جولای در مورد عواقب حقوقی سیاست‌ها و اقدامات اسرائیل OPT (سرزمین‌های اشغالی فلسطین) نشان داده شد، پرونده اخراج دولت اسرائیل به دلیل نداشتن نمایندگی به همان اندازه قوی است که در پرونده افریقای جنوبی وجود داشت، اگر نه قوی‌تر.»

در نظر مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری در ماه جولای آمده است که مجمع عمومی و کشورهای عضو سازمان ملل موظفند حقوق فلسطینیان در تعیین سرنوشت خود را تحقق بخشند. نامه این دانشمندان استدلال می‌کند که این پایه محکمی برای خلع اسرائیل فراهم می‌کند - در غیر این صورت آن‌ها معتقدند که نظم حقوقی بین‌المللی در خطر خواهد بود.

آن‌ها می‌نویسند: «اجازه دادن به اسرائیل برای ادامه مشارکت در مجمع عمومی، در حالی که مرتکب تخلفات بزرگی می‌شود، تهدیدی برای صلح و امنیت بین‌المللی در تضاد با مفاد منشور سازمان ملل متحد است و بحران مشروعیت در نظم حقوقی بین‌المللی را تشدید می‌کند.

به عکس، برکناری دولت اسرائیل نشان می‌دهد که مجمع عمومی و همچنین سازمان ملل متحد به طور گسترده‌تر، متعهد به دفاع و حمایت از حقوق اصولی هستند که سازمان ملل نزدیک به ۸۰ سال پیش بر اساس آن‌ها پایه‌گذاری شده است.»

برگرفته از: **میدل ایست آی**

۸ نومبر ۲۰۲۴

[۲۴ آبان-عقرب-۱۴۰۳](#)